

**Marcela Braunová: Primární prevence HIV/AIDS z pohledu HIV pozitivních osob. Bakalářská práce.
Posudek vedoucího práce.**

Studentka **Marcela Braunová** se ve své práci rozhodla kombinovaně, tedy kvantitativně i kvalitativně prozkoumat, jak vidí primární prevenci HIV/AIDS lidé, u nichž preventivní opatření selhalo, tedy sami nemocní. Využila své jedinečné možnosti kontaktu s tímto prostředím, kam není jednoduché výzkumně proniknout a přináší tak zcela originální pohled na danou problematiku. Vstupuje na velmi citlivou půdu, kde po delší časový úsek sbírala dotazníky, aby je následně zpracovávala.

Téma je originální a postaveno na dobrých základech. Bylo dobře promyšleno, studentka se orientuje v dané problematice, nastudovala relevantní českou a zahraniční literaturu. Teoretická část této bakalářské práce je zaměřena na zmapování historie primární prevence v Československu a České republice. Následně se zabývá aktuálně realizovanou školní primární prevencí, nemocí HIV/AIDS, její historií a specifičností primární prevence HIV/AIDS. Teorie je velmi plastická, není pouhou kompilací, zdroje jsou komparovány. V teoretické části je třeba vyzdvihnout, že studentka pracovala s mnohými původními a někdy obtížně dostupnými zdroji, zejména historický vývoj problematiky primární prevence HIV/AIDS není nikde uceleně popsán, Marcela Braunová využila celou řadu původních zdrojů (letáky, publikace) ze soukromého rodinného archívu. Z tohoto důvodu vyzdvihuji **teoretickou část jako velmi přínosnou a doporučila bych časopiseckou publikaci práce** – vytvořit z ní původní článek například do časopisu Adiktologie. Teoretická část je úměrná formátu práce a prezentovaná fakta jsou relevantní tématu práce.

Praktická část měla za cíl zjistit, jakou podobou primární prevence v oblasti HIV/AIDS, prošli respondenti - HIV pozitivní jedinci, kteří se léčí, na základních školách. Dále autorku zajímalo, jak si HIV pozitivní jedinci představují podobu primárně preventivní aktivity zaměřenou na HIV/AIDS, která by se realizovala na základní škole. Tato zjištění jsou následně konfrontována s aktuální odbornou literaturou. V praktické části leží podstata studie, jedná se o kombinaci kvantitativního přístupu (procentuálního výskytu typů odpovědí v dotazníku) a kvalitativní analýzy otevřených odpovědí, které byly nosné zejména v popisu představ respondentů o primární prevenci (jak ji realizovat, co by nemělo chybět, co je efektivní). Metodologie je dobře zvládnuta teoreticky i prakticky. Formulace výzkumných otázek je logická. Výzkumné otázky byly formulovány od počátku konkrétně a přehledně a ve stejném duchu se nesly odpovědi na ně. Text je dobře členěn.

Z odborného hlediska vidím jako nejvýznamnější poznatky směřující k tomu v čem se shodují/rozcházejí sami nemocní a odborná veřejnost v pojetí efektivity primární prevence – co by mohlo/mělo v prevenci fungovat a pak dvě průřezová témata, která význam studie posouvají opět o něco dál, tedy: HIV pozitivní lektor v prevenci a téma Strachu v primární prevenci. Své výsledky porovnává Marcela Braunová s odbornou literaturou již v průběhu jejich interpretace. Diskuse pak reflektuje zejména limity výzkumu. V závěru se autorka vrací znovu k výzkumným otázkám, stručně je zodpovídá a tím téma uzavírá. Zejména zpracování průřezových témat hodnotím jako velmi zdařilé.

Vše je eticky ošetřeno a dobře reflektováno, formálně je bakalářská práce ucelená, rozsah zpracovaného materiálu je úměrný typu práce, literatura je dostačující a poctivě citována.

Bakalářskou práci Marcely Braunové doporučuji k obhajobě.

Možné otázky pro obhajobu:

Jak mohlo Vaši práci ovlivnit, že pacienti, kteří dotazníky vyplňovali, mohli trpět nejen somatickými, ale i kognitivními potížemi?

Myslíte si, že by bylo možné Vaše téma rozvinout formou vedení rozhovorů s klienty, a jaká vidíte na tomto návrhu pozitiva a rizika?

Je vhodné, aby lidé nemocní HIV/AIDS realizovali prevenci na školách?

V Praze 20.5.2015

PhDr. Mgr. Veronika Pavlas Martanová Ph.D.